

www.seepeaa.gr, 02/03/2016 - Ο πρώτος των πρώτων Παναγιώτης Αλεξιάδης διάβασε τον όρκο του με την μέθοδο Braille

Της Πόπης Γ. Γεωργίου

Στις 28 Γενάρη του 2016, στην αίθουσα τελετών της Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών διαβάστηκε από τον Παναγιώτη Αλεξιάδη ο όρκος με την μέθοδο braille !

Ο πρώτος των πρώτων Παναγιώτης Αλεξιάδης αποφοίτησε με βαθμό 9,5 από το Τμήμα Φιλοσοφίας, Παιδαγωγικής και Ψυχολογίας της Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών και έδωσε μάθημα ζωής και δύναμης σε όλους μας!

Τυφλός εκ γενετής άρχισε τη φοίτησή του στην Α΄ Δημοτικού στο ΚΕΑΤ στην Καλλιθέα, όπου έκανε τα πρώτα βήματά του στη γραφή braille».

Συνέχισε τη Β΄ έως την ΣΤ΄ Δημοτικού στο 35ο Δημοτικό Σχολείο Πειραιά σε κανονική τάξη, με παράλληλη στήριξη με το δάσκαλο της Ειδικής Αγωγής, Αλέξη Γκλίνο.

Τελείωσε το Δημοτικό και το Μουσικό Γυμνάσιο και Λύκειο Αλίμου με άριστα.

Ο Παναγιώτης αναφέρεται στις δυσκολίες που αντιμετωπίζει στην καθημερινότητα: «Υπάρχουν πολλά εμπόδια αυτοκίνητα μηχανάκια σε διαβάσεις πεζών, δυσκολεύομαι να περάσω από το πεζοδρόμιο, από το δρόμο αλλά παρόλα αυτά τα ξεπερνάω προσπαθώ. Υπάρχουν πολλοί τρόποι για να δείς. Η αφή είναι μια άλλη όραση. Δεν πρέπει να αισθάνονται οι υπόλοιποι για μας οίκτο ή ότι δεν μπορούμε να κάνουμε κάτι είμαστε και εμείς άνθρωποι όπως όλοι που πρέπει να αγωνιζόμαστε ως το τέλος».

«Από μικρός ήθελα να γίνω εκπαιδευτικός και να διδάξω σε παιδιά Γυμνασίου και Λυκείου με προβλήματα όρασης. Με ενδιαφέρει ο κλάδος της Ειδικής Αγωγής».

Κατάγεται από τις Μενετές Καρπάθου.

«Μέσα στα όνειρά μου είναι να γίνω πρώτα καλός επιστήμονας και έπειτα να μπορώ να επισκέπτομαι συχνά το νησί μου, την Κάρπαθο, να απολαμβάνω τις ομορφιές της και να συμμετέχω στα ήθη και έθιμά της, περισσότερο μάλιστα σ΄ εκείνα που έχουν τραγούδια με τους πάρα πολλούς μουσικούς σκοπούς και τις ωραίες αυτοσχέδιες μαντινάδες, που ξέρω και εγώ να τραγουδώ».

Οι γονείς είναι και οι δύο εκπαιδευτικοί, πατέρας του ο Μηνάς Αλεξιάδης, καθηγητής Λαογραφίας του Τμήματος Φιλολογίας της Φιλοσοφικής Σχολής Αθηνών και μητέρα του η Εύη Μελά-Αλεξιάδη, δασκάλα που έγραψε και αυτές τις μαντινάδες για τον Παναγιώτη:
ΣΤΟ ΓΙΟ ΜΟΥ, ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ Μ. ΑΛΕΞΙΑΔΗ,

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΚΤΗΣΗ ΤΟΥ ΠΤΥΧΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕ ΒΑΘΜΟ «ΑΡΙΣΤΑ» ΑΠΟ ΤΟ ΤΜΗΜΑ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ, ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗΣ ΚΑΙ ΨΥΧΟΛΟΓΙΑΣ ΤΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΚΑΙ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΚΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΝΑΓΝΩΣΗ ΤΟΥ ΟΡΚΟΥ ΕΚ ΜΕΡΟΥΣ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΠΤΥΧΙΟΥΧΩΝ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΛΟΓΩ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟΥ ΒΑΘΜΟΥ.

Στην Κάρπαθο 'μείς νιώθουμε μέσ' από μαντινάδες,
να εκφράζουμε αισθήματα με στίχους σε αράδες.

Με στίχους της παράδοσης θέλω κι εγώ ν' αφήσω
τις μητρικές μου τις ευχές που 'χω να σου χαρίσω.

Όπως σ' αρέσει και εσέ έτσι να συμμετέχεις
στα γλέντια τα Καρπάθικα ξέχωρη θέση έχεις.

Θέλω να εκφράσω τη χαρά που έχω στην ψυχή μου
για την πρωτιά που έλαβες, καμάρι στη ζωή μου.

Πρώτος εμπήκες στη Σχολή, πρώτος έχεις τελειώσει,
εις τους γονείς κι αδέρφια σου χαρές τους έχεις δώσει.

Φιλόλογος τελείωσες μ' άριστα στο πτυχίο,
πάντα να παίρνεις τ' άριστα σε όλο σου το βίο.

Περήφανα τ' αδέρφια σου, πατέρας και μητέρα,
όλες οι επιτυχίες σου χαρές σ' εμάς εφέρα(ν).

Όλες σου οι προσπάθειες γινήκανε με κόπους
γι' αυτό και είσαι θαυμαστός απ' όλους τους ανθρώπους.

Από μικρός τα βήματα έκανες ένα-ένα
και μάνα υπερήφανη έκανες συ εμένα.

Από την πρώτη τη στιγμή ήσουν το στήριγμά μου,
γιε μου, σαν εγεννήθηκες ρίζωσες στην καρδιά μου.

Ήταν για με το κλάμα σου δύναμη στη ζωή μου
μα και το χαμογέλιο σου βάλαμο στην ψυχή μου.

Όταν πρωτοπερπάτησες και βήματα μετρούσα
το 'νιωθα, θα 'σουν φάρμακο σε ό,τι κι αν πονούσα.

Κάθε αδυναμία μου γινόταν σιδερένια
καθώς μπορούσες μόνο συ να διώχνεις κάθε έγνοια.

Είχα για σένα σιγουριά πως σ' όλα θα προκόψεις
ό,τι κι αν κάνεις στη ζωή απ' όλες τις απόψεις.

Όταν επρωτομίλησες κι άκουσα το «μανούλα»,
κουράγιο έδινε σε με η πιο γλυκειά φωνούλα.

Όταν επήγες στο σχολειό κάθε σκαλί και τάξη
η τόση εξυπνάδα σου φαινότανε στην πράξη.

Πέρασες από το Δημοτικό στο Μουσικό Σχολείο,
ξέχωρο ζήλο έδειξες επάνω στο θρανίο.
Όλοι σε αγαπούσανε, συμμαθητές, δασκάλοι
κι εγώ μάνα χαρούμενη, όσο καμία άλλη.

Πρώτος εσύ τελείωσες του Μουσικού Σχολείου
κι οι δρόμοι σου ανοίχτηκαν του Πανεπιστημίου.

Σ' αυτό στην πρώτη τη σειρά πέρασες με καμάρι
κι όλοι περίσσια τη χαρά τότε είχαμε πάρει.

Πρώτος από το Λύκειο τελείωσες, Παναγιώτη,
μα και στη Φιλοσοφική θέση επήρες πρώτη.

Με άριστα τελείωσες Σχολεία και Σχολή σου
μ' αξία και προσπάθεια που ήτανε δική σου.

Μπήκες στη Φιλοσοφική σ' αυτό που 'χες διαλέξει,
δεν βγαίνει εύκολα βαθμός δεκαεννέα κι έξι.

Όπως εμπήκες μ' άριστα έτσι έχεις τελειώσει,
πολλά από τα όνειρα σύ έχεις εκπληρώσει.

Ήταν τα εμπόδια πολλά, μα ό,τι προσπαθούσες
μ' ακλόνητη επιμονή πάντα το κατακτούσες.

Όπως οι δρόμοι ανοίχτηκαν του Πανεπιστημίου
έτσι να είναι διάπλατοι και όλου σου του βίου.

Πάντοτε να κοιτάς μπροστά, ποτέ μη σταματήσεις
της επιστήμης τα σκαλιά όλα να κατακτήσεις.

Να περπατάς εις τη ζωή ψηλά με το κεφάλι,
να κάνεις πάντα το καλό, στο νου ό,τι έχεις βάλει.

Πάρε τις γονικές ευχές κι αυτές των αδερφών σου,
να βρίσκονται παντοτινά δίπλα εις το πλευρό σου.

Προσπάθειες πολλών ετών, επιμονή, μελέτη,
δώσαν τη μεγαλύτερη χαρά σε μας εφέτη.

Έχεις πολλές τις χάρες συ, προπάντων καλοσύνη,
η Παναγία κι ο Χριστός βοήθεια να σου δίνει.

Της Παναγίας τ' όνομα πήρες κείνη τη μέρα,
που 'ταν Δεκαπενταύγουστο, όταν σ' εμέ σ' εφέρα(ν).

Και από κείνη τη στιγμή μήνυμα έχεις δώσει:
«σαν θέλει κάτι ο άνθρωπος αυτό θα κατορθώσει».

Μέσα στην οικογένεια στολίδι ξεχωρίζεις,
σ' όλα τα χρόνια σου χαρές μόνο σε μας χαρίζεις.

Είχες πάντα τη δύναμη, όλα να τα παλαίψεις,
στα δύσκολα δεν στάθηκες εκεί μπρος να κιοτέψεις.

Π' αυτήν κι εγώ τη δύναμη πήρα να ξεπερνάω,
σελίδες που στενοχωρούν αμέσως να γυρνάω.

Στόχους, γιε μου, επέτυχες που εσύ τους είχες βάλει
κι απ' τον μπαμπά σου εύχομαι να πάρεις τη σκυτάλη.

Πρώτος εδιάβεις τη Σχολή και το 'χω για καμάρι,
μα πιο πολύ τ' αδέρφια σου, τρίτο μου παλικάρι.

Με την επιτυχία σου τ' αδέρφια σου πετούνε
τον τρίτο τους τον αδερφό είδαν ως πεθυμούνε.

Νιώθουν για σε περήφανοι αδέρφια και γονείς σου
και όσοι άλλοι σ' αγαπούν, φίλοι και συγγενείς σου.

Γιε μου, το Αριστείο σου πόση χαρά 'χει δώσει
τους κόπους όλους που 'κανες στους έχει ξεπληρώσει.

Πρώτο Αριστείο έλαβες σε όλη την Ελλάδα
πρώτος στη Φιλοσοφική ανύψωσες τη δάδα.

Τον Όρκο τον εδιάβασες για την πρωτιά που πήρες,
εύχομαι να 'ν' ορθάνοιχτες παντοτινά οι θύρες.

Πτυχίο Φιλοσοφικής πήρες μ' αξιοσύνη,
που πάντοτε ξεχωριστή τιμή σε σε θα δίνει.

Τη γλώσσα την Ελληνική εσύ να τη διδάξεις,
στους μαθητές σου τα καλά μονάχα εσύ να πράξεις.

Της επιστήμης τα σκαλιά όλα να τ' ανεβαίνεις
να κατακτάς τα δύσκολα, πάντα να επιμένεις.

Όπως ώς τώρα πάλεψες έτσι να συνεχίσεις
και το μεταπτυχιακό, γιε μου, ν' αποκτήσεις.

Ο Άγιος ο Ραφαήλ μαζί κι η Παναγία,
να προστατεύουν πάντοτε, να δίνουνε υγεία.

Ό,τι σου έλεγα μικρός, θα ξαναπώ και πάλι
ίσως να μάθουν απ' αυτό, γιε μου, και κάποιοι άλλοι:

«Σαν θέλει ο άνθρωπος ΜΠΟΡΕΙ, να ξέρεις, ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ,
και δυνατά τ' αδύνατα τα κάνει εις τη ΝΙΟΤΗ.»

Η μάνα σου
ΕΥΗ ΜΕΛΑ – ΑΛΕΞΙΑΔΗ
ΜΠΡΑΒΟ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ!!!!